

ARXIU MONTSERRAT PUJOL

(Molins de Rei, *1897 – +1988)

Felicitaçió de Nadal de l'any 2015

Núm. 25

Estimats familiars i amics. Aquest any, en posar-me a fer la felicitació nadalenca de l'Arxiu Montserrat Pujol no he trobat els apunts que tenia per a aquesta ocasió. Recordo, de memòria, que en la magnífica edició dels "Goigs a llaor de Sant Isidre llaurador" (2015) queda ben establert que ella és l'autora de la lletra. I que a la revista *Festa dels Tres Tombs* (2015) s'hi reproduïxen dues estrofes de "la nostra poetessa".

Per associació d'idees, això em fa present una gran tristesa, que és la pèrdua terrenal de l'amic Eudald Sabaté i Miret, al cel sia, a qui estic molt agraït perquè contínuament em proporcionava informació impresa i fotogràfica sobre fets i persones de Molins de Rei. Això s'ha acabat. I, com que començo a perdre els papers, segurament també s'acabi aquesta felicitació anual, que ja ha arribat al número 25. Tota una generació que cada any ha pogut llegir algun poema de Montserrat Pujol i Bernis, enyorant-la o bé coneixent-la de nou. El seu nom ja queda assegurat. A més, els temps i les situacions són ben bé uns altres que els de la nostra autora, també en l'aspecte cultural, nacional, mundial i eclesial.

Ja que enguany el Papa Francesc ens ha obsequiat amb la carta encíclica *Laudato si'* (Lloat sigueu) sobre la cura de la casa de tots, resultarà adient felicitar amb algun poema de caire ecològic aquest Nadal, festa molt estimada de Montserrat Pujol i que tant la feia vibrar –tal com "En veure despuntar / el major Lluminar / en la nit més dítxosa..." la mateixa naturalesa també es trasmuda.

En record de Teresa Sabaté i Mitjans, que ens va deixar el gener passat. Li és dedicat "Elogi de la dona de valor" a *Sempre en actiu*, p. 279 i següents, i aquest poema del 15 d'octubre de 1980.

En arribar Santa Teresa
sentim totes un neguit,
un neguit per la sorpresa
d'arribar amb un test fornit.

Un test modest, com emblema
de la festa patronal;
una mena de diadema
de virtut ornamental.

Que sigui ferma i segura;
com la nostra admiració
per qui amplia la cultura
en bé de la població.

Déu vulgui que el seu guiatge
ens sigui com un peu ferm
per resseguir aquest mestratge
on no s'hi veu terreny erm.

Que per molts anys la regència
del parvulari El Cargol
ens pugui ser una avinença
on hi brilli sempre el sol.

M. Pujol

L'equip d'educadores.

N A D A L E S

Ja és Nadal! La nit més bella
se'ns infiltra cor endins.
Tots ben junts, dins la parpella
guardarem la meravella
d'aquell vol de serafins.

* * *

Abrandats d'una fe que ens extasia,
caminem amb un pas adelerat
per conèixer la llum de l'establia
tots els homes de bona voluntat.

ELS GERANIS VERMELLS...

Els geranis vermells sempre s'encenen
entre l'abril i maig
i en posició florida així es mantenen
fins que del fred ve un raig.

I alegrant el terrat, per la finestra
són com un raig de llum
que ajuda a plantar cara a la palestra
que a tot mortal consum.

Terrat nostre, la parra et fa d'ombrel·la
i els geranis s'ajoen davall teu.
La teva ombra jamai els ulls entela...
Ets com un do de Déu.

Plantes verdes, geranis, parra vella,
sigueu-nos un consol!
Sapiguem contemplar la meravella
entrellucant el sol!

EL TEMPS NO VOL FER BONDAT

El temps no vol fer bondat;
ves, quina tossuderia!
¿Hi ha restricció d'energia
també dins la immensitat?
Potser el sol guarda la llum
i la claror que li falta;
sembla talment que ens engalta
núvols i núvols com fum.
¿Quan s'acabarà el fer el boig,
i escalfar-nos com Déu mana?
Passa setmana i setmana
i el fruit no es pot tornar roig.
Ja comença a preocupar
aquesta humitat feixuga;

PREGÀRIA VEIENT CREMAR ELS BOSCOS

Senyor! Lliureu-nos del foc;
de l'aigua, si es mostra impia;
si deixa fora de lloc
serenitat i alegria.
Senyor!, que el sotrac del dol
no vingui, i amb sa escomesa
ens deixi entre el desconsol
de la més fera duresa.

Feu que brilli entre els humans
la pau, el goig, l'equilibri
i que enmig de nostres mans
un tractat d'amor hi vibri.
Que puguem caminar sols
seguint l'amorosa flaire.
Com uns eterns gira-sols
que giren, de Déu a l'aire.

VULL CAPTAR L'ENCÍS DEL MÓN

Quan en l'ignorat jardí
s'omplen les flors de rosada
i campeja el llessamí
amb sa parla perfumada...
se'm fa sons de violí
tota la prada gemada.

Quan escolto el rossinyol
que canta enmig de l'albada
festejant el raig de sol,
que encara no ha fet l'entrada,
sento dins de mi un consol
d'una pau mai valorada.

I quan em sento indecís
no veient l'ocell que vola
amb un vol suau i llis,
com d'un infant que tremola...
veig el món dejú d'encís
que fins a l'abís rodola.

Pensaments, somnis, rampells,
idees clares, sagetes,
sembreu a tots els cervells
dels músics i dels poetes
els sentiments alts i bells
que fan les ànimes netes.

la que campa bé és l'eruga,
que rosega el tendre i sa.

Els sembrats s'ajupiran
amb tanta pluja a l'esquena.
En lloc de collita plena
la misèria ens clavarà.

Mes, no hi arribem al sol
per donar-li una pallissa,
i dir-li bé: —Qui t'aquissa
perquè facis el mussol?

Ja n'hi ha prou de fer el ruc,
tractant-nos amb mesquinesa;
dóna'ns la teva riquesa.
No siguis feble i poruc.

1975

J.G.C. Monestir de Santa Maria de Solius
[16-X-2015]

GRÀCIES,
MONTSERRAT PUJOL!

Fins al Cel!

* * * * *

Gràcies a tots vosaltres.
BON NADAL! I que per
molts més altres bons Nadals.